

съ право се счита огнище на кооперативното движение у насъ.

Пръвъ носител на идеята за земедѣлски сдружвания въ Русенско е г-нъ Н. А. Кърджиевъ, земедѣлски учителъ при Русенската скржна постоянна комисия, прѣзъ 1896 г. Съ съдѣйствието на директора и учителитѣ отъ Образцовия Чифликъ и нѣкой селски учители и свещеници въ русенски села се е основало въ с. Щръклево дружество, което не е могло да вирѣе дѣлго врѣме. Прѣзъ 1899 г. новъ единъ подемъ на движението дава вече по-добри и трайни резултати. Въ Красенъ, Щръклево се основаватъ двѣ дружества, на които било прѣдупрѣдѣлено да станатъ разсадници на всички други въ Сѣверна Бѣлгария. Чиновници отъ Русенския клонъ на земедѣлската банка, на първо врѣме, а по-късно и отъ тия въ други клонове въ страната, редомъ съ тѣхъ и народни учители, свещеници и др. съ една особена прѣданность, достойна да бѫде отбѣлѣзана, като рѣдка проява на нашата чиновнишка дѣйност въ онова врѣме, сѫ се заловили страстно въ пропагандата за тия сдружавания и усилията имъ, труда имъ не сѫ останали безъ полза.

Подиръ това, дружествата започнали да растатъ вече по бѣрзо.

Отъ Русенско, движението се разширява къмъ Тутраканско, Разградско, Поповско и Еленско. До края на 1904 г. дружествата ставатъ 24.

Отъ това врѣме имено започва онази системна дѣйност на Бѣлгарската земедѣлска Банка, която има за резултатъ днешния силенъ развой на кооперативното дѣло у насъ.

На първо врѣме се е чувствуvalа голѣма нужда отъ ржководящи хора на кооперациитѣ. Трѣбвало е и да се дадатъ специални познания на тия, които сѫ се заловили или сѫ имали желания да работятъ въ кооперациитѣ. Въ това врѣме г-нъ Асѣнъ Ивановъ издаде свое то ржководство за устройството и управлението на земедѣлските спестовно-заемни каси, което спомогна доста много за да се направятъ популярни принципитѣ на тоя родъ сдружавания и даде на работницитѣ всички практически подробности какъ трѣбва да се основатъ и да дѣйствуватъ тия каси. Банката като е знала, че въ това дѣло народнитѣ учители и свещеницитѣ, като най-интелигентни между масата ще могатъ да работятъ най-успешно, се е погрижila да ангажира съдѣйствието на Св. Синодъ и това на Министеството на Просвѣщението и въ това сполучи. Тия два института поканиха съ окрѣжни подвѣдомственитѣ си и по-късно ние виждаме, че 90% отъ работницитѣ по кооперациитѣ въ страната, които страстно се прѣдадоха на дѣлото бѣха учители и свещеници. Редомъ съ тия бѣха и банковитѣ чиновници. Тѣзи не погледнаха на дѣлото отъ чисто